

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egyszer évre . . . . . 8 K Fél évre . . . . . 4 Negyed évre . . . . . 2 Egyes szám ára 20 fillér.	Felételő szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR. Lapfőtudósos és kiadó: BALKÁNYI IERNŐ. MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.	Kéziratokat nem adunk vissza. Szerkesztések és kiadóhivatal: Ba l k á n y i Ernő könyvkerekedésben Alsólendva. A nyitit sora egy korona.
---	---	---

A sajtó kötelessége.

Alsólendva, 1908 június hó 27.

Egyik lap megír valamit csupa jóakarathból, teljesen önzetlenül, azt letorkolják. Felületesség, részrehajlással, könyvelimiséggel, sőt szelebrudisággal vádolják és talán meg is mosolygják az emberföltötti erölködését.

De különb nem hederítenek a szavára egy jöttányt sem. Csupán talán annyit, hogy egy sajnálkozó pillantást vetnek az eredménytelen erölködére és egy gúnyos megjegyzést, ami legtöbbszörre nem a lap előnyére válik.

Az mondják: „Két paraszt összevezszet, azt megírhatod; az kutya-kötelességed. De ne üsd az orrodat olyan dolgokba, ami az urak és nem a parasztek dolga.”

És mit csinál erre az az újság? Ha nem akar hosszán elmerengni az eszményi sajtószabadság jogain, hát hamarosan kivágja a rezet, hogy igenis joga van minden közügybe beletúni az orrát, letlegyen az az urak, vagy a parasztek dolga. És máskor még kiméletlenebbül teljesíti a kötelességet, azt a kötelességet, amelyre fogadalmat tett önmagában a minden háltalán-ságra elkészült újságíró. Tiszogat, argumentum még radikálisabb, mint azelőtt, mert ezert tartozik önmagának is, a közönségnek is, meg a sajtó szabadságának is, amelyet pedig megnyírálmi senkinek nincsen joga.

A sajtó szabadságát nem egyesek találták fel, egyeseknek azt elbuccelni, megnyírálmi nem lehet, de kár is volna. A sajtónak szabadnak, érintetlennek kell lenni, mert a sajtó szabadságára epoly szüksége van egy nemzetnek, mint a sajtónak magának. Mivé lenne ez az ország, ha az újságíró nem a saját belátása, itélöképessége, nem a hivatásának tartozó kötelessége, nem az önmaga erejébe vetett rendületlen bizodalma, hanem egyesek intrikája, egyesek fájdalmas felszisszenése kormányozná?

Talán éppen az a legbecstelendőbb a sajtóban, hogy kiméletlenül, pardon nélkül itélközik minden felett. Talán éppen az emelte fel a mai nívóra a becstületes magyar sajtót, hogy nem hagyja magát befolyásoltatni, félrevezetni, hanem nyitva tartja folyton a szemét és keztyüitlen kézzel nyúl be mindenhova, ahol valami büzkik.

Tudják a sajtó emberei nagyon jól, hogy soknak fáj az igazság megírása. Hogy sokszor okoznak fájdalmas percek azoknak, akik arra rászöglölköznek. De szöguro kötelességtudásukkal — hála Isten — mindig felül tudtak emelkedni e kicsinyes szempontokon, ugy, hogy az ellenségek, akik tulajdonképpen nem is ellenségek, hanem csak ellenfelek voltak, lassan-lassan rájöttek a sajtó igazára és betátták, hogy igazmondáséért a sajtót támadni nem lehet, nem szabad.

Voltak esetek, mikor a sajtó egyetlen

szava százakat döntött meg; mikor nagy szükség volt a hazafias sajtóra, mert a kikkek urlalma rohamosan kezdett hódítani. És a sajtót még ez sem tudta elbizakodottá tenni, mert nem hőstettet vitt végbe, hanem csak kötelességet teljesített. Kötelességet, mely nem arat minden részről babérokot, mert vannak emberek még, akik bakó kézre szöglölkötának az igazság harcosait csak azért, hogy a sajtó önző érdekeit, idegen tollakkal diszített személylük kerüljön ki győztesen a csatából. És ha gyenge a sajtó, le is győzik hamarosan.

Éppen ezért kell a sajtónak erősnök, bátorinak, önzetlennek, megfizethetetlennek lenni. Ezért kell törekednie minden igazi magyar embernek, hogy a sajtó szabadsága ne legyen ködfátyolba burkolt álomkép. Ezért kell szabad teret engedni a sajtó embereinek olyan dolgokban is, amelyeknek a megírása esetleg kellemetlen volna egyesekre nézve.

Mert, ismétlünk, a sajtószabadságot nem egyesek s nem egyesek számára csinálták, azt megnyírálmi, gáncsolni, lekicsinyelni vétek, olyan vétek, amely következményeiben a nemzet életérejt, becstülett, nevét áthatná alá könnyű szerrel.

Legyen tökéletes, tiszta és érintetlen a sajtó szabadsága, és legyen mindenki Magyarországán manapság igen jó kezekbe van letéve.

Panaszhangok.

Világosnál szomorúan
 Lengede a favalom;
 Meg-megrezdül level, virág,
 Mint névtelen fájdalom.
 Sok nagy hősök bolgö bizlök,
 Miflora rezgö levél lenne,
 Sir, fájdalmát hallatja;
 — Sok ezer hős könyves szemé
 Düh-s lecserevel mirt volt tele?
 — Talán ez t is siratja!

Szabadságrét égö kebek,
 Mint bútkék ki hirtelen;
 Sok ezer hős fájtó szívet
 Miert lett ott fegyvertelen?
 — Siró szöglö, rezgö levél
 Azt siratja, arról regejt
 Világost halmökon:
 Martiroknak sokasága,
 Szenevedök göltötaja
 Miert voltál akkoron?...

Fájó panasz hat a magyar
 Világos határai;
 Dicsö lelkék panaszhangját
 Vágtelen családósró...
 Volt nagy eszme, láng és erő,
 Ég, fű sziv nagy s vakmerö
 És lelketlen, gyáva fél...
 — Bár dicsöség hosszánaját,
 Szabad nepek hó imáját
 Bágna világiosi szel...

(Zalaegerszeg.)

HEGEDÜS FERENC.

Álmok, ábrándok.

Tudjátok is ti városi népek, kik cifra, de szük kalikában éltek napjaitokat, micsoda gyönyörűséget nyújt a falusi élet, a viruló mező? A mikor tavasszal fölveszi zöld bárszony palissáját a föld, föltesli lombkoronáját a fák serege, akcióvirágöt lesz baizamos a levegö s a májusi napugár szerelmes csöjka kipattanja az első rózsabimböt... Ah, ennek dözveszését szünetlen kím. Nem talál ebben igazi gyönyörűséget csak az, aki itt nött fel Magyarországon, a délibábos alföldi rónán.

Lám, az az ifjú pár is, amely már reggeltöl ott kergetök a selymes pázsiton, szinte átselemülve élvezi az éte, friss levegöt. Proletáryerek mind a kettö. Fiatal arcukat halványra festi a gyár gyilkos levegöje, de most kiszabadulva néhány órára, a szabad természet ölen ismét visszaképzelik magukat az elhagyott kis faluba, s sapadt arcukat kiprosztija az ifjúság tündere.

A leány egy halom vadvirágöt gyjtött s most sokorba kötöcsen faradozik. A fű szölen melléje heveredett s égö szemekkel nézi a leány kedves arcát. Az pedig hirtelen letesz a virágöt s gyönyörködve szemléli a körülötte elterülö viruló tájat.

— Istennék, de szép itt minden! — monlja sóhajta.

— Ugy-e szép? — kap a szöba a fű.
 — Tudtam, hogy örömet találsz benne, azért hoztalak ide. Bolyongásaim közben fedeztem fel e szép helyet, ahol egy eltöltöt óra elfeledtetni a várost egészt fél keserüett.

— Bárcsak mindig itt lehetnék!

Az ifjú megragadta a leányka kicsi kezét s közlebb húzta magához.

— Ez az én egyedül vágyam is. Szüntelen ezen gondolkozom s ez kísért meg álomban is. Hallgass csak, milyen szép álom volt az éjfel. Látdot ott azt a kicsi, kétalakos házat? Elötte azt a kutat? Elötte az a két hatalmas akácia egészen elborítja ágával, ablakal alatt kis kert van, tele virággal, udvarán selymes pázsit, falait pedig körülutlja a vadszölö ágas-bogas indaival. És ez a kis földi paradicsom a miénk volt, a tied, az enyém, kizárölag a miénk... Nézd, látdot ott a rózsakaszban a hintaszéköt? Abban ültek, fejedtet a vállamra hajtva. Ugy andalogtunk azon az álombeli boldogságon, amely körülítték bennünket. Minden volt abban a kis házban, amit csak ember kívánhat. Pihés libuskák, hápögök kacskák, apró csirnék lepték el az udvart, szöval minden a mi csak egy kis falusi gazdaságban kivánható...

— Kis malacok is voltak? — kíváncsiskodott a leány.

— Igen bizony, — kacagott a másik, — még pedig csipkésfülök s ugyancsak gyömlötök virag-ágyaidat... De ami teljesen bekoronázta ezt a szép képet, az az volt, hogy te ott voltál, édes, s senki-senki körülöttük, csak ketten, egymásnak élve, egymás szerelmében gyönyörködve, és olyan boldogságot, megelegedést talán sohasesem látok csillogó szememben, mint akkor.

Elhalgattak. Mind a kettönek a lelke elszállt a messze jövöbe s kötögettek, szöögöttek

csendőri és rendőri kar, sőt a vidékről is itt volt két csendőri, és lesbe álltak. A szellem tényleg megjelent, először egy leveiben adta tudtára ezt a csendőroknak, majd pedig azzal, hogy — piff! — bedobott egy egészszeg ablakot. Természetesen nagy lett erre a látás-futás, ártatlan parasztembereket szalasztottak meg a környéken, mert tudni való, hogy a szellem-ráfogtak, miszerint okvetlenül annak a bizonyos lenge, fehér ruhádrabának kell rajta lenni; de nem tudták elcsépsni. Még természetesebb, hogy ennek az eredménytelen látás-futásnak hamar híre ment a városban, estére százan meg százan jöttek össze a posta körül és éppen ezért nem csoda, hogy gusztagt kapott a titokzatos szellem a további dobálás. Kipp-kopp, szóltott a kavics a postacépfel tetéjén és csodálatosképpen nem lehetett tudni, hogy honnan erednek a dobások. Az ijedősebb természetiek, kik naviságuknál fogva még hisznek a szellemek járásában, mindegyik dobásnál kötelességszerűen összehorodtak, de akadtak olyanok is, akik siettek keresztet vetni magukra, de sőt meg voltak, akiknek minden haja szála az égen meredt s aznap nem mertek egyedül hazamenni.

Ugy tíz óra fele végre elhangzott az utolsó dobás is, és a szellem is, meg a közönség is nem a legenyedőbb lelkiállapotban alprólott a környékről. — Másnap ismétlődött a dolog, sőt harmadnap is, és mindig több és több ember jött össze a Baross-utca táján a dobálózó szellemek csodájára, és mindig mégesebbek és mégesebbek lettek a csendőriek és rendőriek, akik éjjel-nappal a szellemek után lestek a kertek aljában.

A nappalok szintén nem voltak szenzációsak, amennyiben még mindig egyöntúrt a sok level, amekelt leg többnyire akként juttatta a posta udvarába, hogy kavicsra csavarva keresztül lödötték az épületen. A csendőség és a postaszemélyzet tehát úgy gondolkodott, hogy könnyebb szarkát fogni nappal, mint éjjel, hát lesbe álltak és csütörtökön délután végre, valahára sikerült lefűlelni az állítólagos szellemet egy szomszéd fiu képeben, aki épp akkor azon bürgölködött, hogy udvarukból egy levelet átörpítsen a posta udvarába. A fiu erősen tagadott mindent, sőt tagad most is, de az írása teljesen összevágta a titokzatos levelek betűivel, meg aztán a eszedjük is rávallott. Vele egyetemben letartóztatták még egy gyanus egyént, akörül remélik, hogy szintén benne volt a szellemek karában.

Miután pedig az ügyet átteszik a járásbíró-sághoz, a szellemek ügye egy ideig pihenni fog és mig ez pihen, talán végképpen raborul a béke és csend a Baross-utca nagy hírre vergődött házaira...

— **A halál önkéntesei.** Jámber István kiskanzisai lakos e hó 23-án lakásán felakasztotta magát és mire ráakadtak, már halott volt a szerecséltlen ember már hónapok óta gyöngyháttalán betegeségen szenvedett.

Mihályi Ilona feteri Korus Ferencné 70 éves nyírvölgyi lakos e hó 26-án a közönségen levő vízförgő árokba ölte magát. — Öngyilkosságának oka: életunság.

— **Tolvaj pincér.** Fartelli (Földvári) György munszerdahelyi pincér főnökének, Fallér Jánosnak nevében több kanizsai üzletben bevásárlásokat eszközölt hitelle, azután megszökött a vidékről. Most országjárta körözik.

— **Elvesztett csomag.** Tamecz Antal kerakutasi lakos kocsijárárt Alsólendván, a Szentjános-utcában elvesztett egy csomag, melyben a következő cikkek voltak: 3 kg. pótkávé, 2 kg. kávé, 2 kg. Frank-kávé, 100 iv. papír, 100 db. szivar, 200 csomag dohány, 100 db. hölgy-cigaretta és 300 db. dráma-cigaretta.

Szerkesztői üzenetek.

H. F. Zalaegerszeg. Máskor is szívesen látjuk.
F. F. Gáborjáháza. Köszönet a tudósításért. Minél gyakrabban, annál jobb. Üdvözlét!

Egy jó házból való fiu

tanoncnak

felvétetik Balkányi Ernő nyomdájában
Alsólendván.

Vasúti menetrend.

Érkezés.	
Zalaegerszeg felől:	Réggel 7 óra 45 percekor.
	Délután 2 " 17 "
	Este 8 " 27 "
Csáktornya felől:	Réggel 6 " 55 "
	Délután 2 " 03 "
	Délután 5 " 21 "
Indulás.	
Csáktornya felé:	Réggel 7 óra 56 percekor.
	Délután 2 " 27 "
	Este 8 " 42 "
Zalaegerszeg felé:	Réggel 7 " 10 "
	Délután 2 " 18 "
	Délután 5 " 36 "

Hirdetések felvétnék e lap kiadó-hivatalában.

KRALL MÁTVÁS gépműhelye

Csáktornya, Kossuth Lajos-utca 9. szám.

ELVÁLLAL: mindennemű gazdasági gépek, benzomotorok, szivattyúk és kutak javítását a legújantonyosabb árak mellett.

Motorjarművek, motorkerékpár, kerékpár és mindennemű VARRÓGÉPEK szakszerű javítása gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Legjobb gyártmányú pneumatic, motorkerékpár-, kerékpár-, és varrógépresek állandóan raktáron.

ACCUMULÁTOR-TÓLTÓ ÁLLOMÁS!

Eladó ház.

Alsólendván, a Baross-utca 144. számú lakóház szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető Károlyi Jánosnál helyben.

Házeladás.

Alsólendván, a templom közelében egy 1 emeletes, 3 évvel ezelőtt épült s 10 évig adómentes csinos LAKÓHÁZ, mely 1100 korona házbért jövedelmez éventiknt, más vállalat miatt 12.000 korona vételárért azonnal ELADÓ. — Bővebbet: Sipos Lajos bádogos Alsólendva.

2 szoba, 1 előszoba, konyha, éléskamra és padlásból álló

lakás s 1 butorozott szoba

1908 július elsejére bérbeadó. — Alsólendván, 1908 május 19.

Hadravics Elek, körjegyző.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63.
Itt a legújantonyosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcseplőgépek,
szalmakaszalozók, járgány-cseplőgépek, löhere cseplők, tisztító-rostak, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapuk, szecskavágók, repavágók, kukorica-morzsolók, daralók, oriomalmok, egytemes acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
KEIL-féle fehér „Glasur“-fénymaz 90 fillér.
KEIL-féle arany-fénymaz képkereteknek 40 fill.
KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél Alsólendván.